

ורבי נחמיה דורש באופן אחר:

חד למעוטי בגדי זהב, אבל בגדי לבן הרי הן בכלל, ואפילו אלו הנעשין בחוץ.

וחד למעוטי שפיכת שירים הנעשים בבגדי לבן דלא מעכבי את הדבר המאוחר להם אם הקדימו להם, ואע"פ שהן נעשין בבגדי לבן אין סדרן מעכב [לשון רש"י].

והטעם שאין סידרה מעכב, משום דלרבי נחמיה אין שפיכת שירים מעכבת את הכפרה.

ורבי יהודה סבירא ליה שפיכת שירים מעכבת את הכפרה; ושוחט אחר ומתחיל מן המתנות שעל המזבח, כדי שיהיה לדם שם שיריים [זבחים נב ב וברש"י שם].

וכיון שכן אמר לך:

אי מעכבי שאר הדברים הנעשים בבגדי לבן בחוץ בכסדרן — אף שיריים מעכבי בכסדרן, כיון שמעכבין את הכפרה; ואי האחרים לא מעכבי אף אלו לא מעכבי, כלומר: אין סברא לשנות בין העבודות. (282)

כרתניא [לדעת מאן דאמר אחד בסמוך], שדעת רבי יהודה שפיכת שיריים מעכבת את הכפרה:

כתיב בפרשה אחר כל ההזאות: וכלה מכפר את הקודש ואת אוהל מועד ואת המזבח והקריב את השעיר החי, ולא היה לו לומר

אלא: "והקריב את השעיר החי" [רש"י זבחים]; ולמה נאמר "וכלה מכפר את הקודש", כדי ללמדך:

אם "כפר" — "כלה", ואם לא "כפר" — לא "כלה", דברי רבי עקיבא, ויתבאר בסמוך.

אמר לו רבי יהודה: מפני מה לא נאמר מי מעכב על ידינו שלא נדרוש כסדר הכתוב, [רש"י שם]:

אם "כלה" — "כפר", ואם לא "כלה" — לא "כפר", שאם חיסר אחת מן המתנות לא עשה ולא כלום.

ואמרין בזבחים לפרש: מאי בינייהו? ונחלקו בזה רבי יוחנן ורבי יהושע בן לוי:

חד אמר לפרש: לכולי עלמא שפיכת שיריים אינה מעכבת את הכפרה: ומשמעות דורשין איכא בינייהו —

רבי עקיבא משמע ליה לדרוש את הכתוב מסופו לראשו, וקאמר: "בכפרה דהיינו במתנות תלויה השלמה, ושיריים לא מעכבי".

ואמר לו רבי יהודה: אין לדרוש בזה הלשון, שאם כן לא תשמע מינה כי כל המתנות מעכבות, אלא מתנה אחת בלבד כבשאר קרבנות חיצוניות.

אלא כך תדרוש: אם כילה הכל כמו שכתוב

בתוספות ישנים ד"ה אבל בדברים, מה שכתבו על רש"י.

282. מבואר מהסוגיא, כי אף מה שאינו כתוב

בפרשה מעכב את הסדר, אע"ג שעליו לא נאמר "חוקה" הכתובה בפרשה; שהרי שפיכת שיריים ביום הכפורים מריבוי הכתוב בפרשת פר כהן משיח היא נלמדת, כדלעיל נט א.